

KÜRTI LÁSZLÓ

Petőfi kétszáz

az én Petőfim tiszteletlen, köddé vált, segesvári
bűvészlegenda. egy máig vitatott kukoricásban,
vagy füstbe gázoló...hadifogoly. hősihalott.
egy tervezhetetlen, lázálmos lelkialkat. problémás

katona, csapnivaló színész, lányos szülők
ábrándozó veszedelme. az én Petőfimnek
bottal ütheted a nyomát, oroszul folytatott
cirill betűi között. a végre én is értem vers

megteremtője, újító költő, ha nem tanultad lázzal
a nyelvet, akkor is, forradalmi ikon!
irodalomtudományok és a parasztság
megértett zsenije. nép szülöttje, a nép szája,

a nép felkelője, ébresztgetője. tündöklő értelem,
a mindenkori szakmai elit sztárja.
1.4 milliárd szorongó kínai máig ezt kiabálja:
szabadság, szerelem!

József Attila nem a semmiért hordta a bajuszt!
és mutatkozott be: Petőfi Sándor,
mármint, Petőfi Sándor reinkarnációja vagyok.
az én Petőfim, mondom, kettős életművet

alkotott 1856 májusáig. Ágyban párnák közt,
ájulásig a lázban – néha azt remélem – de nem a gyulladt
foga, tüdőbaja vitte a másvilágba. az én Petőfim
még várja a DNS-vizsgálatot. bizonyosodjon végre,

ha nem lenne mindenkinek tiszta, hogy örökkön,
ha valaki, akkor ő ezé a hazáé! nemcsak húsa, vére:
tiéd, enyém, övé a csontjai!? – hogy vehettétek
komolyan, az nem lehet egyetlen, sem bármiféle nőé!

Kórházi panasz^{*}

tartja maga még a vizet?
SZTK-n is maga fizet!
se vizitdíj, se látomás,
hólyagunkon nagy a nyomás.

csendben voltunk mostanáig,
ígérgethetnek már bármit,
vigyék innen ezt a dilit,
kiborítom most a bilit!

egész éjjel ordítózott,
tőlem meg xanaxot lopott!
nem bánom, hogy pártemberük,
hátrébb vagyunk itt is velük!

a magyarok istenére,
gulyást hozzanak ebédre!
elég volt a szójababból,
ordítózó fajankókból!

elég volt a katéterből,
sorsunk úgyis, majdcsak eldő!l!
elég volt, hogy kanült hordunk,
oldják, mert kereket oldunk!

a magyarok istenére,
esküszünk a nővérkére!
töltsék be előbb a vágyat,
aztán kérjük az ágytálat.

^{*} A Kórházi panasz és a Zónázó című vers elhangzott 2023. augusztus 27-én, a VIDOR Fesztivál keretében megrendezett „Jer ide, / Jer, ha mondom” című paródiaesten, a Bencs Villában.

Zónázó

zónajeggyel jöttem pestre,
a tegnapi jányt keresve.
leszálltam a nyugatinál,
hol egy csöves sörrel kínált.

nem kell a világos söröd,
csak az a jány, csak a vörös!
vagyis inkább sötétbarna,
vele kezdtünk egy új dalba.

nem is dal volt, csak egy refrén,
azt dúdoltuk sínek mentén.
gyrost ettünk sült pitába,
s ő rágyújtott a pipámra.

vagyis hát csak gyújtott volna,
ha nem lett vón' begomolva.
míg a refrént ismételtük,
gyrosunkat nyeldekeltük.

jaj, a jánykát, azt keresem,
valaki mondja meg nekem,
mégis merre, hon' találok,
hiába hívom a számom.

hogy is híjják? budai csaj,
sínek mentén nagy a ricsaj.
egy dallal még adós nekem,
helyben asszonyommá teszem!